

opusdei.org

În casa din Nazaret

A plecat deci cu ei și s-a întors
la Nazaret și era supus lor.
Mama sa păstra toate aceste
lucruri în inima ei

01.04.2012

*A plecat deci cu ei și s-a întors la
Nazaret și era supus lor. Mama sa
păstra toate aceste lucruri în inima ei.
Și Isus creștea în înțelepciune, vârstă
și har în fața lui Dumnezeu și a
oamenilor (Lc 2, 51-52).*

Isus, crescând și trăind ca unul
dintre noi, ne dezvăluie că existența

umană, viața de zi cu zi, cu îndatoririle sale obișnuite, are un sens divin. Chiar dacă am reflectat mult la aceste adevăruri, trebuie să ne umplem mereu de uimire, gândindu-ne la cei treizeci de ani de obscuritate care reprezintă cea mai mare parte a trecerii lui Isus printre frații Săi oamenii. Ani de umbră, dar care pentru noi strălucesc cu claritatea luminii soarelui. Mai bine zis, ne aduc o strălucire care luminează zilele noastre și le dă un sens autentic, pentru că suntem creștini obișnuiți, care duc o viață ordinară, asemănătoare cu a atâtor milioane de oameni din cele mai diverse colțuri ale lumii.

Astfel a trăit Isus timp de treizeci de ani: a fost *fabri filius* – fiul tâmplarului. După aceea, au urmat cei trei ani de viață publică, însoțiți de aclamațiile mulțimilor. Oamenii se mirau: Cine este acest Om? De unde știe atâtea lucruri? Pentru că

viața Lui fusese aceeași cu viața obișnuită a oamenilor din poporul și țara Sa. Era *faber, filius Mariae* – tâmplarul, fiul Mariei. Și totuși, El era Dumnezeu. Realiza răscumpărarea întregului neam omenesc și atrăgea toate lucrurile la Sine.

E Cristos care trece, nr. 14

Sfântul Josemaría Escrivá se simțea îndemnat prin chemarea divină să imite în mod special viața „ascunsă” a lui Isus, viața sa obișnuită atât de asemănătoare cu ocupațiile majorității persoanelor. Și în învățăturile sale propunea acest ideal.

Visez – și acest vis a devenit realitate – la mulțimi de copii ai lui Dumnezeu care se sfințesc în viața lor de cetățeni obișnuiți, împărtășind grijile, speranțele și eforturile lor cu ceilalți. Trebuie să proclam acest adevăr divin: dacă rămâneți în mijlocul lumii, nu este pentru că

Dumnezeu a uitat de voi, nici pentru că Domnul nu v-a chemat. El v-a invitat să rămâneți în activitățile și preocupările pământului, pentru că v-a făcut să înțelegeți că vocația voastră umană, profesia voastră, calitățile voastre nu doar că nu sunt străine de planurile Sale divine, ci El le-a sfințit, transformându-le într-o ofrandă plăcută Tatălui.

E Cristos care trece, nr. 20

Un alt aspect care nu lipsea vreodată în reflexia sa asupra anilor de la Nazaret era Sf. Iosif. Devoțiunea față de sfântul patriarh a crescut în el într-un chip impetuos până la sfârșitul vieții sale. Iată o notă din omilia despre Sf. Iosif, din Este Isus care trece:

Dacă Iosif a învățat de la Isus să trăiască în mod divin, aș îndrăzni să spun că, omenește, el l-a învățat multe lucruri pe Fiul lui Dumnezeu. Este ceva care nu mă satisface în

titlul de tată presupus, cu care adesea este desemnat Iosif, pentru că induce la a gândi că raporturile între Iosif și Isus ar fi fost reci și exterioare. Este adevărat că credința noastră ne învață că nu era tată după trup, dar nu este aceasta unica paternitate (...).

Iosif l-a iubit pe Isus așa cum un tată iubește pe fiul său și i se dedică dăruindu-i tot ce-i mai bun pe care putea. Iosif, având grijă de acel Prunc care i-a fost încredințat, a făcut din Isus un tâmplar: i-a transmis meseria sa. Locuitorii din Nazaret vor vorbi de aceea de Isus numindu-l uneori tâmplarul, alte ori fiul tâmplarului. Isus a lucrat în atelierul lui Iosif și alături de Iosif. Care vor fi fost calitățile lui Iosif, cum a lucrat în el harul, pentru a-l face capabil de a duce la bun sfârșit maturitatea umană a Fiului lui Dumnezeu? Pentru că Isus a trebuit să i se asemene în multe aspecte: în

modul de a lucra, în trăsăturile caracterului său, în accent. În realismul lui Isus, spiritul său de observație, modul de a șede la masă și de a frânge pâinea, gustul pentru discursul concret, luând notă de la lucrurile din viața obișnuită: toate acestea sunt reflexul copilăriei și al tinereții lui Isus, și deci și reflexul familiarității cu Iosif.

E Cristos care trece, nr. 55

.....

pdf | document generat automat din
<https://opusdei.org/ro-ro/article/in-casa-din-nazaret/> (26.03.2025)